

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2000/107 Br
in de klacht nr. 006.00

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft met ingang van 1 februari 1996 bij verzekeraar een inventaris- en goederenverzekering en een bedrijfsschadeverzekering gesloten ten behoeve van het door hem gevoerde cafébedrijf. De in het aanvraagformulier onder 7 vermelde vraag: 'Heeft u over de afgelopen 8 jaar feiten te melden omtrent een eventueel strafrechtelijk verleden van uzelf of van een andere verzekerde?' heeft klager ontkennend beantwoord.

Op 4 juni 1996 heeft in het café van klager brand gewoed. Klager heeft de daardoor geleden schade bij verzekeraar geclaimd. De advocaat van verzekeraar heeft klager bij brief van 19 november 1996 bericht dat op een klager betreffend uittreksel uit het algemeen documentatieregister van het Ministerie van Justitie zes strafbare feiten zijn vermeld. Bij brief van 27 november 1996 heeft verzekeraar in verband daarmee jegens klager een beroep gedaan op artikel 251 van het Wetboek van Koophandel, welk artikel als volgt is verwerkt in de door klager ondertekende slotverklaring op het aanvraagformulier:

"Ondergetekende verklaart dat de opgaven juist en volledig zijn. Hij/zij is ermee bekend dat deze de grondslag van de verzekering(en) zullen uitmaken conform art. 251 Wetboek van Koophandel.

(...)

Toelichting artikel 251 Wetboek van Koophandel

Dit artikel bepaalt, dat een verzekeringsovereenkomst ongeldig kan worden verklaard en schadevergoeding kan worden geweigerd, indien bij het aanvragen ervan onjuiste of onvolledige informatie is verstrekt (zgn. verzwijging).

De plicht om informatie te verstrekken omvat alles wat voor (verzekeraar) van belang kan zijn voor de beoordeling van zowel het te verzekeren risico als van de persoon van de aanvrager en/of verzekerde(n).'

2000/107 Br

De klacht

Het café waarvan klager de uitbater was, is uitgebrand. De schade bedroeg circa f 65.000,- exclusief BTW. Klager heeft de door de advocaat van verzekeraar in diens brief van 19 november 1996 vermelde strafbare feiten als volgt toegelicht. De feiten uit 1982, uitlokking tot diefstal en heling, zijn geseponeerd, omdat daarvoor geen wettig bewijs was. De mishandeling uit 1989 had niet veel omhanden en was in feite niet meer dan een duw- en trekpartij na een voetbalwedstrijd. In 1990 heeft klager een ambtenaar in functie beledigd op het moment dat deze hem aan het bekeuren was wegens een verkeersovertreding. In dat jaar heeft klager ook in een onverzekerd (motor)voertuig gereden. Dit voertuig was toen geen eigendom van klager. De eigenaar van de auto, tevens houder van het kenteken, heeft nadien alle schuld op zich genomen. Een tweede feit uit 1990 had betrekking op een APK-keuring. Het feit uit 1992 had betrekking op het ten onrechte verkrijgen van een sociale uitkering. Het daarmee gemoeide bedrag heeft klager uiteraard terugbetaald, zodat dit feit niet meer tegen hem kan worden gebruikt.

Naar de mening van klager heeft verzekeraar met het beroep op artikel 251 WvK een stok gezocht en gevonden om de schade af te kunnen wijzen.

Het standpunt van verzekeraar

Klager heeft de vraag naar zijn strafrechtelijk verleden in het door hem op 22 februari 1996 ondertekende aanvraagformulier ontkennend beantwoord. Op grond van deze aanvraag is de door klager gewenste inventaris- en goederenverzekering, alsmede de bedrijfsschadeverzekering door verzekeraar geaccepteerd. Na een brandschade werd verzekeraar bekend dat klager de hiervoor bedoelde vraag ten onrechte ontkennend had beantwoord. Het bleek dat er wel degelijk een strafrechtelijk verleden was over de laatste acht jaar voorafgaand aan de aanvraag. Daarbij gaat het om de vermeldingen 2 tot en met 6 in de brief van de advocaat van verzekeraar van 19 november 1996. Voor verzekeraar vormde dit aanleiding de uitkering van de op 4 juni 1996 geleden brandschade te weigeren.

Begrijpt verzekeraar de klachtbrief goed, dan ontkent klager de strafbare feiten en de veroordelingen niet, maar is zijn stelling dat het allemaal niet zo erg is. Verzekeraar verstaat de klacht dan ook aldus, dat indien verzekeraar bij het aanvragen van de onderhavige verzekering(en) wel van het strafrechtelijk verleden van klager kennis zou hebben gedragen, hij de verzekering(en) ook zou zijn aangegaan.

Het moge duidelijk zijn dat verzekeraar de klacht onterecht vindt. Het door klager verzwegen strafrechtelijke verleden bevat strafbare feiten die voldoende ernstig zijn om de aangevraagde verzekeringen niet te accepteren. Verzekeraar wijst op de door zijn advocaat in diens voornoemde brief onder 5 vermelde valsheid in geschrift (sociale verzekeringsfraude). Klager geeft dit feit toe. Het argument van klager dat dit niet door verzekeraar kan worden gebruikt omdat de door hem ten onrechte ontvangen uitkering is terugbetaald, is naar de mening van verzekeraar ondeugdelijk.

Het commentaar van klager

2000/107 Br

Na kennisneming van het verweer van verzekeraar heeft klager zijn klacht gehandhaafd. Klager blijft van mening dat de zaak betreffende valsheid in geschrift niet van invloed mag zijn op een verzekering voor bedrijfsschade en/of inventaris. Klager vraagt zich af waar de grens ligt van wat wel en wat niet behoeft te worden aangegeven. Voorts wijst klager erop dat de voorgevallen schade niet van doen heeft met zijn verleden.

Het oordeel van de Raad

1. Tot de aan de Raad overgelegde stukken behoort de brief van de advocaat van verzekeraar van 19 november 1996, waarop verzekeraar kort nadien zijn beroep op artikel 251 Wetboek van Koophandel en zijn afwijzing van de schadeclaim heeft gebaseerd. De daarin vermelde gegevens uit het algemeen documentatieregister met betrekking tot het strafrechtelijk verleden van klager, voorzover vallend in de in het aanvraagformulier genoemde periode, waaronder gegevens betreffende sociale verzekeringsfraude, zijn door klager, zoals hij zelf toegeeft, verzwegen bij het aanvragen van de onderhavige verzekeringen, niettegenstaande de in het aanvraagformulier opgenomen, en in de Inleiding geciteerde, daarop gerichte duidelijke vraag 7. Gelet op deze verzwijging, de aard van de verzwegen gegevens en de aard van de onderhavige verzekeringen, is - anders dan klager heeft aangegeven - verdedigbaar het beroep van verzekeraar op artikel 251 Wetboek van Koophandel, en mitsdien evenzeer zijn weigering om de schade te vergoeden.
2. De Raad tekent hierbij naar aanleiding van hetgeen klager heeft opgemerkt aan dat verzekeraar met de vraag gericht op een eventueel strafrechtelijk verleden, beoogt dat alle feiten omtrent dat verleden, die van belang kunnen zijn voor de beoordeling van het aangeboden risico op de verzekerbaarheid daarvan, te zijner kennis worden gebracht ten einde die beoordeling te kunnen maken.
3. De slotsom is dat verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet heeft geschaad. De klacht is ongegrond.

2000/107 Br

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 30 oktober 2000 door Mr. R. Herrmann, voorzitter, Mr. J. Borgesius, Mr. J.G.C. Kamphuisen, Mr. Th. B. ten Kate en Mr. D.H.M. Peeperkorn, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. R. Herrmann)

De Secretaris:

(Mr. C.A.M. Splinter)